

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W BYDGOSZCZY

Bydgoszcz, dnia 6 października 2026 r.

WOO.4221.365.2025.JO.5

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3, 4 i 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm.), w skrócie uouioś oraz art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691 t.j.), a także § 3 ust. 1 pkt 55 lit. b) tiret pierwsze oraz § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), w związku z postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, przeprowadzanym dla przedsięwzięcia pn.: „**Budowa osiedla domów jednorodzinnych na działkach numer 15/5, 16/4, 15/6, 16/6 obręb Zławieś Mała, gmina Zławieś Wielka**”,

odmawiam uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

Wójt Gminy Zławieś Wielka, pismem z dnia 29 października 2025 r., znak: ROŚ.6220.18.2025.BM (wpływ: 13 listopada 2025 r.), zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji dla ww. przedsięwzięcia.

Inwestorem zamierzenia jest Pan Paweł Gwizdalski, zamieszkały w Toruniu.

Po zapoznaniu się z załączoną do wniosku dokumentacją stwierdzono, że jest to inwestycja mogąca potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymieniona w ww. rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w:

- a) § 3 ust. 1 pkt 55 lit. b) tiret pierwsze, tj.: „zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą

jej infrastrukturą nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy”. Uzasadnieniem powyższego jest fakt, iż obszar inwestycji nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i znajduje się w granicach formy ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.), tj. Obszaru Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej, a łączna powierzchnia terenu przeznaczona do przekształcenia wynosi około 1,5 ha.

- b) § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a), tj.: „garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54–57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy”. Uzasadnieniem powyższego jest fakt, iż powierzchnia garaży i parkingów samochodowych wraz z towarzyszącą im infrastrukturą wynieść miała około 0,5 ha.

Teren przeznaczony pod inwestycję nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W ocenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, brak uregulowań w zakresie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego skutkuje chaotycznym lokalizowaniem przedsięwzięć, a także nie zapewnia prawidłowego rozwoju poszczególnych obszarów gminy.

Przedłożony raport sporządzony został przez zespół autorów pod kierownictwem Pani Aldony Mikulskiej we wrześniu 2025 r. oraz był uzupełniany w dniach: 25 lutego, 26 maja i 7 września 2026 r.

Planowane przedsięwzięcie polegać miało na budowie 11 budynków mieszkalnych jednorodzinnych na działkach ewid. nr: 15/5, 16/4, 15/6, 16/6 obręb Zławieś Mała, gmina Zławieś Wielka. W ramach zamierzenia planowano wydzielenie 11 działek pod zabudowę mieszkaniową oraz 2 działki pod drogi wewnętrzne. Planowane budynki miały być parterowe lub jednopiętrowe, bez podpiwniczania. Maksymalną powierzchnię jednego domu określono jako około 150 m². Projektowane domy miały również posiadać jedno- lub dwustanowiskowy garaż oraz podjazd, utwardzone powierzchnie miały zajmować do 200 m² terenu każdej działki.

Zgodnie z przedstawioną dokumentacją, w tym raportem oraz inwentaryzacją przyrodniczą stanowiącą załącznik do raportu oraz kolejno przedkładanymi wyjaśnieniami, w ramach przeprowadzonych badań terenowych w zakresie weryfikacji występowania pachnicy dębowej, ustalono:

- cyt.: „wzdłuż rowów melioracyjnych na terenie oraz w zasięgu oddziaływania inwestycji występują stare egzemplarze ogławianych wierzb, które ze względu na swój wiek, rozmiar oraz cechy strukturalne (takie jak próchniejące wnętrza, spękania kory czy wyłamywane konary), mogą potencjalnie stanowić siedlisko chronionego gatunku chrząszcza — pachnicy dębowej (*Osmoderma eremita*). W ramach przeprowadzonych oględzin i weryfikacji obecności tego gatunku, wykonano miejscowe rozchylenia i rozkopy kory w typowych miejscach zasiedlenia. Nie stwierdzono obecności osobników pachnicy, larw, odchodów ani charakterystycznego, fermentacyjnego zapachu próchna wskazującego na zasiedlenie przez ten gatunek. Natomiast należy bezwzględnie pozostawić wszystkie stare egzemplarze wierzb i zaadoptować do planowanych ogrodów przydomowych” (inwentaryzacja przyrodnicza, będąca załącznikiem do raportu).

Należy tutaj zwrócić uwagę, że cyt.: „miejscowe rozchylenia i rozkopy kory” nie są działaniem wystarczającym i adekwatnym do ustalenia lub wykluczenia występowania gatunku, a dodatkowo wiążą się z ryzykiem naruszenia i pogorszenia stanu siedlisk gatunku. Jak wskazuje Oleksa A. 2010: Pachnica dębowa *Osmoderma eremita* [w:] Makomaska-Juchiewicz M. (red.). Monitoring gatunków zwierząt. Przewodnik metodyczny. Część I, s. 90-111. GIOŚ, Warszawa „wszystkie stadia rozwojowe pachnicy dębowej związane są z próchnowiskami w obrębie dziupli drzew. Larwy odżywiają się próchnem różnych gatunków drzew i przechodzą rozwój we wnętrzu dziupli”. W związku z powyższym poszukiwanie gatunku bezpośrednio pod korą (w oparciu o „miejscowe rozchylenia i rozkopy kory”) nie może zostać uznane za adekwatną metodę, pozwalającą zweryfikować i wykryć występowanie gatunku w obrębie drzew.

Ponadto wg Oleksa 2010 cyt.: „głównym miejscem występowania pachnicy w Polsce są krajobrazy kulturowe – przede wszystkim zadrzewienia przydrożne, ale także parki i cmentarze, sady, zadrzewienia w obrębie łąk i pastwisk”, a gatunek chętnie zasiedla m.in. wierzby, zatem w oparciu o charakter zbiorowisk roślinnych (w tym zadrzewień i ich otoczenia) uznać należy, że w obszarze inwestycji, jak i w zasięgu jej oddziaływania, obecne są potencjalnie dogodne dla gatunku warunki siedliskowe.

- cyt.: „przeprowadzone badania ograniczyły się do oględzin naocznych. Nie stwierdzono: dorosłych osobników, larw, odchodów. Powyżej opisane oględziny naoczne nie spełniają standardów PMS GIOŚ dla pachnicy dębowej (...) Niemniej, nie pozwala

to na jednoznaczne wykluczenie zasiedlenia – larwy mogły pozostać niezauważone w głębszych warstwach próchna wierzb” (uzupełnienie z dnia 10 lutego 2026 r., wpływ: 25 lutego 2026 r.).

Jednocześnie należy podkreślić, że Wnioskodawca był trzykrotnie wzywany do uzupełnienia informacji w odniesieniu do rzeczywistego występowania oraz analizy wpływu na pachnicę dębową, w tym przeprowadzenia badań zgodnie ze wskazaniem „Nowej opinii GDOŚ na temat inwentaryzowania pachnicy dębowej”, w tym poprzez zastosowanie pułapek feromonowych.

W przekazywanych wyjaśnieniach nie uzupełniono raportu we wskazanym zakresie dotyczącym ustalenia rzeczywistego występowania ww. gatunku oraz (w oparciu o powyższe ustalenia) analizy oddziaływania inwestycji w przedmiotowym zakresie.

Jednocześnie Wnioskodawca w kolejno przedkładanych wyjaśnieniach wskazał, że:

- cyt.: „po dokonaniu ponownej, szczegółowej weryfikacji terenowej oraz analizy położenia drzew z udziałem geodety ustalono, że wierzba krucha wskazana w inwentaryzacji przyrodniczej jako rosnąca na granicy terenu inwestycji, w rzeczywistości zlokalizowana jest na działce sąsiedniej, poza obszarem planowanego przedsięwzięcia. Jednocześnie należy wskazać, że Inwestor nie posiada możliwości wejścia na teren działki sąsiedniej ani przeprowadzenia bardziej szczegółowych badań, ponieważ właściciel tej nieruchomości nie wyraża zgody na wykonywanie oględzin i dokumentacji fotograficznej” (uzupełnienie z dnia 19 maja 2026 r., z wpływ: 26 maja 2026 r.).

W opinii tut. Organu, opisana sytuacja wręcz potwierdza potrzebę i zasadność zastosowania pułapek feromonowych (zgodnie z treścią „Nowej opinii GDOŚ na temat inwentaryzowania pachnicy dębowej”), jako metody umożliwiającej rozpoznanie występowania gatunku nie tylko na terenie działek przewidzianych pod realizację przedsięwzięcia, ale też na terenach sąsiednich, pozostających w zasięgu oddziaływania,

- cyt.: „Organ trafnie wskazuje, że wyniki dotychczasowych oględzin pozostawiają kwestię zasiedlenia otwartą. Wobec tego — zamiast opierać ocenę na niepewnym ustaleniu negatywnym — autorzy raportu przyjmują rozwiązanie dalej idące i mniej korzystne dla przedsięwzięcia, zgodne z zasadą przezorności, tj. traktują zadrzewienia jako zasiedlone przez gatunek” (uzupełnienie z dnia 31 sierpnia 2026 r., wpływ: 7 września 2026 r.).

Jednocześnie w ww. uzupełnieniu raportu wskazano, że wszystkie zadrzewienia na terenie działek podlegać będą zachowaniu oraz przedłożono zweryfikowany plan zagospodarowania terenu (rysunek nr 1), przy czym analiza ww. planu wskazuje na bezpośrednie sąsiedztwo planowanych obiektów (w tym części budynków)

z zadrzewieniami, które (w myśl przekazanych wyjaśnień) uznaje się za siedliska pachnicy dębowej.

Rysunek 1. Plan zagospodarowania terenu.

Ponownie zatem podkreślenia wymaga, że konieczność weryfikacji rzeczywistego występowania pachnicy dębowej wskazywano w każdym z wezwań do uzupełnienia raportu, w tym wezwaniu nr 1 z 15 grudnia 2025 r.), znak: WOO.4221.365.2025.JO, wezwaniu nr 2

z dnia 25 marca 2026 r., znak: WOO.4221.365.2025.JO.2 i wezwaniu nr 3 z dnia 24 czerwca 2026 r., znak: WOO.4221.365.2025.JO.3.

Jednocześnie, zgodnie z ww. „Nową opinią GDOŚ (...)” odłowy gatunku z wykorzystaniem pułapek feromonowych cyt.: „powinny być prowadzone w optymalnych warunkach pogodowych, gdyż najwyższa aktywność postaci dorosłych przypada w czasie słonecznej i ciepłej pogody, w temperaturach bliskich 30°C, a przynajmniej powyżej 20°C (miesiące czerwiec – sierpień)”.

Tym samym uznać należy, że w okresie od otrzymania kolejnych wezwań do dnia przedłożenia ostatniego z analizowanych uzupełnień raportu (pismo z dnia 31 sierpnia 2026 r., wpływ: 7 września 2026 r.) możliwe było wykonanie badań w sposób obejmujący zastosowanie pułapek feromonowych.

Zaznaczyć należy również, że raport oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 66 uouioś, powinien zawierać m.in. opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy. Jednocześnie raport musi pozwalać na ocenę rzeczywistego oddziaływania na elementy środowiska, w tym na środowisko przyrodnicze, a zbadanie stanu środowiska przed przystąpieniem do realizacji przedsięwzięcia, uznać należy za podstawę właściwego zaplanowania środków minimalizujących negatywny wpływ na środowisko. W świetle przedstawionych wyjaśnień nie można przyjąć, że samo tylko przyjęcie, że cyt.: „zadrzewienia jako zasiedlone przez gatunek” (uzupełnienie z dnia 31 sierpnia 2026 r.), wyczerpuje obowiązek sporządzenia w sposób rzetelny raportu oddziaływania na środowisko oraz inwentaryzacji przyrodniczej.

Powyższe stanowisko potwierdza m.in. dotychczasowe orzecznictwo, np. wyrok NSA: II OSK 512/15, gdzie Sąd wskazuje cyt.: „prawidłowy, zgodny z rzeczywistym stanem, opis występujących na danym terenie elementów przyrodniczych środowiska stanowi przesłankę prawidłowej oceny ewentualnego wpływu (bądź stwierdzenia braku wpływu) planowanej inwestycji na występującą na danym terenie faunę i florę oraz możliwości określenia właściwych w danej sytuacji działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko”.

Pachnica dębowa (*Osmoderma eremita* sensu lato) jest gatunkiem silnie związanym z dużymi, starymi drzewami posiadającymi obszerne dziuple wypełnione murszem (próchnowiskiem). W Polsce jest objęta ochroną ścisłą w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r., poz. 2380), a także ujęta została w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej.

Z punktu widzenia oceny oddziaływania inwestycji istotne jest również, że siedliskiem gatunku nie jest wyłącznie samo drzewo, lecz funkcjonalny układ starych drzew dziuplastych wraz z warunkami środowiska umożliwiającymi utrzymanie populacji w dłuższej perspektywie.

Wprowadzenie zabudowy bezpośrednio w sąsiedztwie zasiedlonych drzew może zatem oddziaływać na populację nawet w przypadku zachowania wszystkich drzew. Szczególne znaczenie ma zmiana charakteru otoczenia drzewa: zmniejszenie powierzchni otwartej, pojawienie się trwałego zacienienia przez bryłę budynku, ograniczenie przewiewu, zmiana bilansu promieniowania i temperatury, a także zmiana wilgotności podłoża i warunków wodnych. Jest to istotne dlatego, że pachnica jest gatunkiem wrażliwym na zmiany jakości i ciągłości siedliska, w tym długookresowe zmiany struktury krajobrazu (np. Dubois i in. 2009: Factors affecting the occurrence of the endangered saproxylic beetle *Osmoderma eremita* (Scopoli, 1763) (Coleoptera: Cetoniidae) in an agricultural landscape. Landscape and Urban Planning; Ranius i in. 2007: *Osmoderma eremita* (Coleoptera, Scarabaeidae, Cetoniinae) in Europe, Animal Biodiversity and Conservation).

Jak wskazuje Oleksa A. 2010 cyt.: „optymalne siedliska pachnicy dębowej są typowe dla dwóch krańców spektrum antropogenicznych przekształceń naszych rodzimych ekosystemów: z jednej strony są to lasy naturalne bogate w wiekowe drzewa liściaste i luki powstałe na skutek rozpadu drzewostanu, a z drugiej strony – krajobrazy kulturowe o odpowiednio wysokim zagęszczeniu zadrzewień. Przyczyną takiego wzorca występowania gatunku jest preferowanie dużych, dziuplastych drzew rosnących w dobrze nasłonecznionych miejscach. Stanowiska zacienione są zasiedlane znacznie słabiej, prawdopodobnie ze względu na niekorzystne warunki termiczne”.

Szczególnie istotnym mechanizmem potencjalnego oddziaływania może być zmiana nasłonecznienia zasiedlonych drzew, w tym na skutek wprowadzenia obiektów budowlanych (np. budynków mieszkalnych) w sąsiedztwie, które mogą ograniczać dostęp promieniowania słonecznego do pnia, korony i otoczenia dziupli. Skutkiem może być obniżenie temperatury powierzchniowej drzewa oraz zmniejszenie dobowej amplitudy temperatury w bezpośrednim otoczeniu otworu dziupli oraz wpływać na zachowanie stabilnych warunków mikrosiedlisk, co z kolei może skutkować pogorszeniem warunków bytowania gatunku. Przykładowo Lindman, Öckinger i Ranius 2022: Microclimate in hollow trees and how it affects an inhabiting beetle species, *Osmoderma eremita*, Ecological Entomology wykazali, że pachnica dębowa występowała częściej w dziuplach charakteryzujących się cieplejszym i bardziej stabilnym mikroklimatem, przy czym mikroklimat wewnątrz dziupli był znacznie bardziej stabilny niż temperatura otoczenia.

Z punktu widzenia omawianej inwestycji szczególnie ważna może być zmiana dotychczasowego reżimu mikroklimatycznego zasiedlonej dziupli. W warunkach, w których drzewo funkcjonowało wcześniej w otwartym lub półotwartym otoczeniu, wprowadzenie nowego obiektu lub obiektów powodujących ograniczenie dopływu promieniowania słonecznego, może prowadzić

do obniżenia temperatury w obrębie siedliska stadiów preimaginalnych, a w konsekwencji do zmiany warunków bytowania gatunku (stadiów preimaginalnych), co wpływać może także na ich przeżywalność. Drugim potencjalnym mechanizmem jest możliwa zmiana warunków wilgotnościowych w obrębie dziupli. Zabudowa może wpływać na zachowanie ww. warunków w obrębie mikrosiedlisk (dziupli), w tym poprzez ograniczenie bezpośredniego oddziaływania opadów, zmianę odpływu i infiltracji wody, a także (wskutek zmiany nasłonecznienia i temperatury) wpływać na tempo wysychania materiału znajdującego się w dziupli. Zarówno charakterystyka dziupli, jak i dostępność drzew odpowiednich dla populacji pachnicy dębowej, a także ich położenie w krajobrazie o określonej strukturze wpływać może w sposób istotny na zachowanie populacji gatunku. Tym samym pogorszenie warunków w mikroklimatycznych (np. wzrost zacienienia) uznać należy za możliwe zagrożenie dla zachowania w stanie niepogorszonym siedlisk i populacji gatunku (np. Ranius 2002: *Osmoderma eremita* as an indicator of species richness in tree hollows. *Biodiversity and Conservation*; Ranius 2000: Minimum viable metapopulation size of a beetle, *Osmoderma eremita*, living in tree hollows. *Animal Conservation*; Lindman, Öckinger i Ranius 2022: Microclimate in hollow trees and how it affects an inhabiting beetle species, *Osmoderma eremita*, *Ecological Entomology*; Oleksa A. 2010: Pachnica dębowa *Osmoderma eremita* [w:] Makomaska-Juchiewicz M. (red.). *Monitoring gatunków zwierząt. Przewodnik metodyczny. Część I*, s. 90-111. GIOŚ, Warszawa).

Należy tutaj dodać, że siedlisko tj. miejsce rozwoju stadiów preimaginalnych gatunku, nie powinno być traktowane na zasadzie samej obecności dziupli, gdyż kluczowe dla rzeczywistego utrzymania warunków i możliwości występowania oraz rozwoju pachnicy dębowej jest zachowanie określonych jej właściwości, w tym obecności i struktury próchna (próchnowiska), a także warunków mikroklimatycznych, w tym wilgotności i temperatury.

W kontekście powyższego zabudowa sytuowana bezpośrednio przy zasiedlonym drzewie może powodować trwałą zmianę warunków ekspozycji, a więc zmianę parametrów mikroklimatycznych warunkujących możliwość występowania i rozwoju pachnicy dębowej w obrębie poszczególnych drzew.

Wprowadzenie zabudowy bezpośrednio w sąsiedztwie zasiedlonych przez pachnicę dębową drzew należy zatem traktować jako potencjalnie istotne oddziaływanie na siedlisko gatunku, nawet przy założeniu zachowania samych drzew, mogące jednocześnie skutkować znaczącym wpływem na zachowanie populacji. Tym samym brak wycinki drzew w przedmiotowej sprawie nie może być utożsamiany z brakiem ryzyka negatywnego wpływu na zachowanie siedlisk i populacji pachnicy dębowej tj. gatunku podlegającego ochronie prawnej.

Z uwagi na lokalizację w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej na przedmiotowym terenie obowiązuje uchwała nr XII/267/19 Sejmiku

Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 16 grudnia 2019 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. z 2019 r., poz. 7361 ze zm.), wprowadzająca m.in. zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody ww. zakaz nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

W kontekście opisanego powyżej aspektu braku możliwości wykluczenia negatywnego wpływu na zachowanie siedlisk i populacji pachnicy dębowej, nie jest również możliwe wykazanie braku negatywnego wpływu na przyrodę Obszaru Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej, a tym samym potwierdzenie spełnienia ww. przesłanek określonych w art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Należy także podkreślić, że rolą organu administracji uczestniczącego w procesie wydawania decyzji środowiskowej, nie jest bezkrytyczne przyjmowanie informacji i ustaleń przedstawionych w raporcie oddziaływania na środowisko, lecz w szczególności gruntowna weryfikacja informacji zawartych w raporcie (np. wyrok WSA w Lublinie z 31.03.2011 r., II SA/Lu 845/10, LEX nr 993489).

Podsumowując, po przeprowadzonej analizie przedstawionej dokumentacji, z uwagi na charakter i skalę braków w przedstawionym raporcie (które, pomimo kolejnych wezwań, nie zostały w sposób faktyczny uzupełnione), nie jest możliwe ustalenie rzeczywistego wpływu na pachnicę dębową (stanowiącą bez wątpienia element środowiska przyrodniczego Obszaru Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej), jak również w myśl zasady przezorności, wykluczenie braku negatywnego wpływu na zachowanie populacji i siedlisk gatunku.

Uwzględniając wszystkie ww. uwagi i wątpliwości Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy nie jest w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy przedmiotowa inwestycja nie będzie skutkować negatywnym wpływem na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu Obszaru Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej, co zgodnie z zasadą przezorności wyklucza możliwość zastosowania odstępstwa od zakazu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu, wyrażonego w art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W związku z powyższym, stosując zasadę ostrożności, o której mowa w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r., nr 90 poz. 864/2 ze zm.) oraz uwzględniając uwarunkowania przyrodnicze terenu, a w konsekwencji możliwość negatywnego

oddziaływania inwestycji na Obszar Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy postanowił odmówić uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

W świetle powyższego uznano, że treść przedłożonej dokumentacji nie daje Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Bydgoszczy podstaw do ustalenia środowiskowych uwarunkowań.

Z uwagi na powyższe postanowiono, jak w sentencji.

POUCZENIE

W świetle art. 77 ust. 7 uouioś, na niniejsze postanowienie nie służy zażalenie.

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Bydgoszczy

Anna Deczyńska-Sadowska
Naczelnik Wydziału
/-podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

Wójt Gminy Zławieś Wielka, ul. Handlowa 7, 87-134 Zławieś Wielka.